

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Renáty Janákovej, v právnej veci žalobcu: **FaxCopy a.s.**, IČO: 35 729 040, Domkárska 15, Bratislava, **zastúpený**: Šiška & Partners s.r.o., Palisády 33, Bratislava, v mene ktorej koná JUDr. Karol Šiška, advokát a konateľ, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. SK/0953/99/2013 zo dňa 20.05.2014, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .

Účastníkom sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 22.08.2013 vykonali inšpektori Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej aj len „SOI“) kontrolu v prevádzke: FaxCopy a.s., Mickiewiczova 4, Bratislava, zameranú na prešetrovanie dodržiavania zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).
2. O výsledku kontroly bol vyhotovený inšpekčný záznam, z ktorého vyplýva, že v predchádzajúcom období, t.j. dňa 02.07.2013 vykonali inšpektori SOI v predmetnej prevádzke kontrolu, z ktorej bol prijatý záväzný pokyn č. 2 na zabezpečenie vystavenia reklamačného poriadku žalobcom v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Kontrolou vykonanou dňa 22.08.2013 bolo zistené, že tento záväzný pokyn nebol splnený, nakoľko reklamačný poriadok sa v prevádzke nenachádzal na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi v žiadnej forme, čím došlo k porušeniu § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

3. Inspektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj (ďalej aj len „prvostupňový správny orgán“) zaslal žalobcovi na základe zisteného porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa listom zo dňa 02.10.2013 oznámenie o začatí správneho konania o uložení pokuty.
4. Žalobca sa k oznámeniu o začatí správneho konania vyjadril listom doručeným prvostupňovému správne mu orgánu dňa 09.10.2013, v ktorom uviedol, že reklamačný poriadok sa v predajni počas kontroly nachádzal, bol a je umiestnený na stúpe pri schodoch na poschodie približne uprostred predajne. Zároveň ako dôkaz priložil fotografiu umiestnenia reklamačného poriadku.
5. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. P/0274/01/2013 zo dňa 25.10.2013 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) uložil žalobcovi pokutu vo výške 300 eur pre porušenie povinnosti ustanovenej v § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedeného porušenia sa žalobca dopustil tým, že pri kontrole vykonanej dňa 22.08.2013 inšpektori SOI zistili, že sa reklamačný poriadok v prevádzke nenachádzal na viditeľnom miestne dostupnom spotrebiteľovi v žiadnej forme.
6. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ku ktorému priložil fotodokumentáciu, na ktorej sa nachádzajú Obchodno-predajné podmienky a tiež čestné vyhlásenia žalobcu a pána R. K. o tom, že upozornil prítomných inšpektorov SOI na existenciu reklamačného poriadku vo všeobecných obchodných podmienkach.
7. Žalovaný rozhodnutím č. SK/0953/99/2013 zo dňa 20.05.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil stotožniac sa so záverom prvostupňového správneho orgánu o porušení povinnosti ustanovenej v § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa žalobcom, ako aj s výškou uloženej pokuty.

II. Zhrnutie argumentov žalobcu

8. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a napadnutého rozhodnutia, ktoré žiadal zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.
9. Namietal, že neporušil § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v čase kontroly mal vo svojej prevádzke na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi umiestnené všeobecné obchodné podmienky, ktorých súčasťou bol a je reklamačný poriadok. Tento reklamačný poriadok si mohli spotrebiteľia kedykoľvek preštudovať.
10. Nakoľko § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa explicitne neustanovuje, akú podobu má mať reklamačný poriadok, je žalobca toho názoru, že existenciou reklamačného poriadku v rámci všeobecných obchodných podmienok si splnil predmetnú povinnosť.
11. Inšpektori SOI pri kontrole dňa 22.08.2013 nesprávne informovali zodpovedného zamestnanca žalobcu pána K. o jeho právach a povinnostiach, ako aj o právnom význame inšpekčného záznamu. V prvom rade inšpektori SOI tvrdili zamestnancom žalobcu, že existencia reklamačného poriadku v rámci všeobecných obchodných podmienok je nedostačujúca aj napriek tomu, že takéto tvrdenie nemá oporu v zákone. V druhom rade inšpektori SOI ubezpečili pána K., že podpísaním inšpekčného záznamu sa dosiahne len odstránenie „nedostatku“ reklamačného poriadku. Pán K.

spočiatku odmietajú podpísať inšpekčný záznam z dôvodu jeho nepravdivosti ho nakoniec podpísal.

12. Uvedeným postupom došlo podľa názoru žalobcu k porušeniu zásady aktívnej súčinnosti účastníka konania, keďže jeho zamestnanci neboli riadne poučení o svojich právach, v dôsledku čoho v konaní utrpel ujmu v podobe sankcie. Žalovaný v odvolacom konaní nesprávne pochopil, v čom videl žalobca porušenie tejto zásady, nakoľko tým mal na mysli chybnosť ústneho poučenia a informovania jeho zamestnancov zo strany inšpektorov SOI o právnom význame inšpekčného záznamu. V dôsledku porušenia § 3 ods. 2 správneho poriadku zodpovedný zamestnanec žalobcu uviedol v inšpekčnom zázname v časti „Vysvetlivky“ takú poznámku a nevyužil právo na podanie námietok proti opatreniu.
13. Inšpektori SOI sa konštatovaním v inšpekčnom zázname, že *„reklamačný poriadok sa v čase začatia kontroly nenachádzal v kontrolovanej prevádzkarni v žiadnej forme...“* akoby chceli vyhnúť budúcim sporom o tom, či reklamačný poriadok obsiahnutý vo všeobecných obchodných podmienkach je možné akceptovať a považovať za dodržanie § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa alebo nie.
14. Žalobca na preukázanie tvrdenia, že sa v prevádzke v čase kontroly nachádzal reklamačný poriadok, navrhol vypočutie svedkov, čo v danej situácii predstavuje jediný dôkazný prostriedok. Odmietnutie vykonať tento dôkaz zo strany správnych orgánov oboch stupňov považoval za porušenie jeho práva na spravodlivý proces a za porušenie zásady materiálnej pravdy.
15. V prvostupňovom rozhodnutí sa nenachádzalo odôvodnenie, prečo neboli vykonané žalobcom navrhované dôkazy. Bolo v ňom iba stručne uvedené, že tvrdenia žalobcu týkajúce sa výskytu reklamačného poriadku a predloženú fotodokumentáciu nemožno brať do úvahy, keďže táto skutočnosť nebola zadokumentovaná v inšpekčnom zázname. Prvostupňový správny orgán akoby opomenul, že inšpekčný záznam je rovnakým listinným dôkazom ako predložená fotodokumentácia alebo výsluch svedkov. Z dôvodu absencie odôvodnenia nevykonania výsluchu svedkov v prvostupňovom rozhodnutí je toto rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné.
16. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí odôvodnil nevykonanie navrhnutého výsluchu svedkov tým, že skutočný stav veci je nesporný a tým, že z povahy prešetrovaného prípadu vyplýva porušenie povinnosti žalobcom. Je neštandardné, keď žalovaný odôvodňuje nevykonanie výsluchu aj tým, že ide o zamestnancov žalobcu, a preto ich výpoveď nemusí byť objektívna. Týmto tvrdením predpokladá ich neobjektivitu ešte pred vykonaním dôkazu.
17. Napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné v časti týkajúcej sa čestných vyhlásení predložených žalobcom v odvolaní a nezákonné, nakoľko žalovaný v odôvodnení neuviedol, prečo nebral do úvahy obsah týchto vyhlásení. Obsahom čestných vyhlásení sú skutočnosti podstatné pre prijatie správneho rozhodnutia vo veci.

III. Vyjadrenie žalovaného

18. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol túto zamietnuť.

19. Uvedol, že argumentácia žalobcu nevyvrátila správnym konaním spoľahlivo zistené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa a práva žalobcu v správnom konaní neboli porušené. Kontrolou vykonanou dňa 22.08.2013 bolo preukázané, že sa reklamačný poriadok nenachádzal na prevádzke v žiadnej podobe a to ani vo forme všeobecných obchodných podmienok. Ak by sa reklamačný poriadok na prevádzke nachádzal, osoba prítomná pri kontrole by túto skutočnosť uviedla vo vysvetlivke k inšpekčnému záznamu. Toto mohol urobiť aj žalobca podaním námietky proti uloženému opatreniu.
20. Inšpektori SOI nie sú povinní pri vykonávaní kontroly poučiť kontrolovanú osobu o význame inšpekčného záznamu. Táto povinnosť im nevyplýva ani zo zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 128/2002 Z. z.“). Inšpektori SOI oboznamujú kontrolovanú osobu so zameraním a výsledkom kontroly a s obsahom inšpekčného záznamu, ktorého znenie si kontrolovaná osoba prečíta a na znak súhlasu so zisteným skutkovým stavom veci ho podpíše.
21. V súvislosti s námietkou žalobcu, že inšpektori SOI konštatovaním v inšpekčnom zázname, že „*reklamačný poriadok sa v čase začatia kontroly nenachádzal v kontrolovanej prevádzkarni v žiadnej forme...*“, navodili dojem, že si nie sú istí zisteným skutkovým stavom, žalovaný uviedol, že inšpektori SOI v inšpekčnom zázname iba opísali zistený skutkový stav a konštatovali porušenie zákonnej povinnosti žalobcom.
22. Návrh žalobcu na vypočutie svedkov bol nedôvodný, nakoľko skutkový stav zistený vykonanou kontrolou je nesporný a výsluch by neprinesol nové zistenia. Správne konanie je prevažne administratívneho charakteru a doplnenie dokazovania výsluchom svedkov by bolo neúčelné, nakoľko sa jedná o zamestnancov žalobcu, ktorí sú s ním v pracovnoprávnom vzťahu, a teda ich výpoveď by nemusela byť objektívna. V danej veci je podstatná skutočnosť, že sa reklamačný poriadok v čase kontroly na prevádzke nenachádzal.
23. Na podporu tvrdenia o nevykonaní dôkazu žalovaný citoval rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 S/2/2014, podľa ktorého správny orgán nie je povinný vykonať každý navrhovaný dôkaz, ale iba taký, ktorý prispeje k zisteniu skutočného stavu veci.
24. Z povahy čestného vyhlásenia vyplýva, že je na individuálnom posúdení správneho orgánu, či ho pripustí namiesto dôkazu. Žalovaný v správnom konaní odôvodnil, prečo nezobral čestné vyhlásenia do úvahy, keď uviedol, že „*čestné vyhlásenie nie je možné považovať za priame nahradenie dôkazu s účinkami ex lege...*“.
25. Žalovaný sa tiež nestotožnil skonštatovaním žalobcu, že sa riadne nevysporiadal s predloženou fotodokumentáciou, nakoľko z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že sa s jednotlivými odvolacími námietkami žalobcu vysporiadal.

IV. Vyjadrenie žalobcu na pojednávaní

26. Žalobca na pojednávaní poukázal na čestné vyhlásenie, ktoré síce nie je dôkazom, ale správny orgán sa ním musí zaoberať rovnako, ako sa zaoberal vypočutím prítomných zamestnancov ako svedkov. Vedúci zmeny, ktorý podpísal inšpekčný záznam, pôvodne nechcel záznam podpísať, ale bol ho prinútený podpísať s tým, že nepostačuje, keď je reklamačný poriadok súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli nalepené

na stĺpe v prevádzke. Poukázal tiež na vady kontroly a neskôr začatého správneho konania.

V. Posúdenie veci

27. Podľa § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj len „S.s.p.“), správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 S.s.p. súd preskúma aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) S.s.p. rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.
28. Kľúčovou otázkou vo veci bolo posúdenie, či správne orgány zistili presne a úplne skutkový stav veci a či záver o porušení povinnosti žalobcu ustanovenej v § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa bol dostatočne skutkovo podložený.
29. Podľa § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv. Reklamačný poriadok musí byť na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.
30. Podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 2 000 000 Sk; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 5 000 000 Sk.
31. Úradná kontrola predstavuje jasne definovaný proces, ktorého cieľom je zistiť, či si kontrolovaný subjekt plní povinnosti určené zákonom. Výsledky tohto procesu má príslušný orgán povinnosť zaznamenať spôsobom určeným v osobitnom predpise a oboznámiť s nimi prevádzkovateľa, ktorému poskytne možnosť zaujať stanovisko k jednotlivým zisteniam alebo podať vysvetlenie.
32. Nemožno súhlasiť s námietkou žalobcu týkajúcou sa nedostatočne zisteného skutkového stavu a porušenia zásady aktívnej súčinnosti s účastníkom konania, nakoľko správne orgány postupovali v zmysle § 32 ods. 1 a nasl. správneho poriadku a za týmto účelom riadne zabezpečili podklady dôležité pre rozhodnutie a tiež postupovali v súlade so zásadou aktívnej súčinnosti s účastníkom konania.
33. Podkladom pre vydanie preskúmaných rozhodnutí boli zistenia z kontroly vykonanej inšpektormi SOI v prevádzke žalobcu dňa 22.08.2013, ktoré sú zaznamenané v inšpekčnom zázname. Z inšpekčného záznamu vyplýva, že v čase kontroly sa v

- prevádzkami nenachádzal reklamačný poriadok na mieste viditeľnom a dostupnom pre spotrebiteľa. Predmetné kontrolné zistenie mal možnosť spochybníť vedúci zmeny pán R. K. v písomnej vysvetlivke k obsahu inšpekčného záznamu, čo však neurobil. Vo vysvetlivke uviedol, že „*S obsahom záznamu súhlasím a o vykonanej kontrole budem informovať nadriadeného. Iné nemám čo dodať.*“
34. Z uvedeného je zrejmé, že prvostupňový správny orgán poskytol vedúcemu zmeny pánovi R. K. možnosť vyjadriť sa k výkonu kontroly a to do vysvetlivky k inšpekčnému záznamu zo dňa 22.08.2013, čím mu poskytol možnosť priamo pri výkone kontroly spochybníť zistený protiprávny skutkový stav. Žalobca bol zároveň poučený o svojom práve podať písomné námietky proti uloženým záväzným pokynom v lehote troch dní na prvostupňový správny orgán.
35. Vedúci zmeny, ktorý bol prítomný pri kontrole, svojím podpisom vyjadril súhlas s obsahom inšpekčného záznamu ako aj so zisteniami inšpektorov SOI. Neobstojí námietka žalobcu, že v čase výkonu kontroly sa v prevádzke nachádzal reklamačný poriadok ako súčasť všeobecných obchodných podmienok, nakoľko ak by to tak bolo, zodpovedný zamestnanec by inšpekčný záznam nepodpisal, ale by inšpektorom preukázal splnenie povinnosti ustanovenej v § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa tým, že by ich zaviedol na miesto, kde sa reklamačný poriadok nachádza a taktiež by do vysvetlivky k inšpekčnému záznamu uviedol svoje námietky k zisteniam.
36. Súd je toho názoru, že od vedúceho zmeny sa vyžaduje aspoň minimálne právne povedomie a znalosť právnych predpisov prejavujúce sa uvedením si následkov vyjadrenia súhlasu s obsahom inšpekčného záznamu jeho podpísaním. Okrem toho, inšpektori SOI nie sú v zmysle zákona č. 128/2002 Z. z. povinní upozorniť osobu, ktorá inšpekčný záznam podpisuje, na jeho význam, ale ak vedúcemu zmeny bol jeho význam nejasný, mal to uviesť do vysvetlivky alebo mal požadovať od inšpektorov vysvetlenie.
37. Je tiež potrebné zohľadniť, že išlo o opakovanú kontrolu zameranú na zistenie, či žalobca odstránil nedostatok zistený počas predchádzajúcej kontroly vykonanej dňa 02.07.2013, počas ktorej sa reklamačný poriadok nenachádzal na prevádzke na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi. S ohľadom na túto skutočnosť vedúci zmeny nepochybne mohol a mal reagovať na inšpektorov o to skúsenejšie, uvedomujúc si následky nesplnenia záväzného pokynu uloženého v inšpekčnom zázname zo dňa 02.07.2013 a mal im poskytnúť aktívnu súčinnosť preukázaním odstránenia nedostatku zisteného predchádzajúcou kontrolou.
38. Ak by bol záver inšpektorov SOI uvedený v inšpekčnom zázname zo dňa 22.08.2013 nepravdivý, dá sa logicky predpokladať, že žalobca by taktiež využil možnosť brániť sa podaním opravného prostriedku vo forme námietok proti opatreniu uvedenému v inšpekčnom zázname. Žalobca túto možnosť nevyužil, námietky v zákonnej lehote nepodal, a teda sa s uvedeným opatrením stotožnil.
39. Vzhľadom na to, že zodpovedný zamestnanec pán R. K. podpísaním inšpekčného záznamu vyjadril súhlas so zisteným porušením, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že žalobca proti inšpekčnému záznamu nepodal námietky, súd nevidí dôvod spochybňovať priebeh kontroly uskutočnenej prvostupňovým správnym orgánom a zistenie inšpektorov SOI o tom, že sa reklamačný poriadok v tom čase nenachádzal na

prevádzke, keďže ide o predstaviteľov orgánu verejnej správy vo veciach ochrany spotrebiteľa.

40. Povinnosti vyplývajúce z porušenia zákona o ochrane spotrebiteľa viaže tento zákon na predávajúceho, ktorý zodpovedá za zistený nedostatok na základe objektívnej zodpovednosti, ktorej nie je možné zbaviť sa dodatočným predkladaním čestných vyhlásení či fotodokumentáciou. Nezohľadnenie dôkazov v podobe čestných vyhlásení a fotodokumentácie správne orgány dostatočne zdôvodnili. Nemožno prihliadnuť na čestné vyhlásenia urobené „*ex post*“, nakoľko nemajú pre správny orgán dôkaznú silu. Je potrebné uviesť, že čestné vyhlásenie nie je dôkaz, ale ide len o pomocný dôkazný prostriedok. Rozhodnúť o jeho pripustení je výlučným právom správneho orgánu.
41. Taktiež nebolo možné prihliadnuť na dodatočne predloženú fotodokumentáciu, nakoľko na posúdenie skutkového stavu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly. V prípade dodatočne predložených dôkazov nie je vylúčená skutočnosť, že Obchodno-predajné podmienky boli umiestnené na predajni až dodatočne po vykonaní kontroly.
42. V súvislosti s námietkou žalobcu týkajúcou sa nevykonania vylúčených osôb súd poukazuje na to, že správne orgány v záujme zistenia skutočného stavu veci vykonávajú pri kontrole dokazovanie. Na dokazovanie používajú všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazy hodnotia podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.
43. Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu, ktorý v každom štádiu konania skúma, či je potrebné ten-ktorý dôkazný prostriedok vykonať. Vzhľadom na to, že správne orgány mali skutkový stav za dostatočne preukázaný a objasnený, postupovali v súlade so zásadou materiálnej pravdy a pri zachovaní zásady účelnosti a hospodárnosti, keď návrhu žalobcu na vykonanie ďalšieho dokazovania nevyhoveli, nakoľko vypočutie navrhovaných zamestnancov by nesplnilo svoj účel.
44. Aj súd zastáva názor, že zákon o ochrane spotrebiteľa ani iný všeobecne záväzný právny predpis explicitne neustanovuje formu reklamačného poriadku a nevylučuje, aby bol súčasťou všeobecných obchodných podmienok. V takomto prípade však musí už z názvu dokumentu, ktorý je umiestnený na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi, vyplývať, že dokument obsahuje aj reklamačný poriadok. Umiestnením dokumentu, ktorého názov by bol napríklad „Všeobecné obchodné podmienky a Reklamačný poriadok“ by podľa názoru súdu bola splnená povinnosť ustanovená v § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.
45. V tejto súvislosti súd považoval za potrebné vysporiadať sa s jednotlivými dokumentmi predkladanými žalobcom v priebehu správneho konania:
 - I. Už pri prvej kontrole dňa 02.07.2013 zodpovedný zamestnanec L. B. uviedol, že reklamačný poriadok nebol po prestavbe premiestnený z vrchného poschodia, ale nedostatok hneď napravili. Ak by boli Obchodno-predajné podmienky a Reklamačný poriadok tvoriace prílohu inšpekčného záznamu zo dňa 02.07.2013 samostatne umiestnené na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi, žalobca by splnil povinnosť ustanovenú v § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

- II. Fotografia, ktorú žalobca priložil k stanovisku k oznámeniu o začatí správneho konania, nepreukazuje, že žalobca v čase kontroly dňa 22.08.2013 mal umiestnený reklamačný poriadok na viditeľnom mieste. Táto fotografia, na ktorej sa nachádzajú Obchodno-predajné podmienky umiestnené na stĺpe predajne, bola vytvorená dňa 04.10.2013, teda až po vykonanej kontrole.
- III. Obchodno-predajné podmienky, ktorých fotografiu žalobca priložil k odvolaniu proti prvostupňovému rozhodnutiu, síce obsahujú určité ustanovenia týkajúce sa reklamácie, avšak sú ťažko čitateľné a predovšetkým z názvu tohto dokumentu spotrebiteľovi nie je zrejmé, že ich súčasťou je aj reklamačný poriadok.
- IV. Obdobný názor súd zastáva aj pokiaľ ide o „Všeobecné obchodné podmienky platné pre predajne FaxCOPY a.s.“, ktoré tiež žalobca priložil k odvolaniu proti prvostupňovému rozhodnutiu. Ani z názvu tohto dokumentu spotrebiteľovi nevyplýva, že jeho súčasťou je aj reklamačný poriadok. Ak by bol tento dokument pomenovaný napríklad ako „I. časť: Všeobecné obchodné podmienky platné pre predajne FaxCOPY a.s. a II. časť: Reklamačný poriadok“, bola by splnená povinnosť predávajúceho umiestniť reklamačný poriadok na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.
46. Vychádzajúc z účelu koncepcie ochrany spotrebiteľa ako „slabšej zmluvnej strany“ od neho nemožno požadovať, aby si listoval vo všeobecných obchodných podmienkach a hľadal, či ich súčasťou nie je náhodou aj reklamačný poriadok. Reklamačný poriadok mu má byť ľahko dostupný na mieste, ktoré si v danej prevádzke všimne.
47. Po preskúmaní veci súd dospel k záveru, že správne orgány vo veci vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu, tento po právnej stránke správne posúdili a svoje závery, pokiaľ ide o ustálenie zodpovednosti žalobcu za porušenie povinnosti ustanovenej v § 18 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ako aj uloženie sankcie a jej výšku náležite odôvodnili.
48. Na záver súd dodáva, že sprístupnenie reklamačného poriadku predstavuje jeden z dôležitých prostriedkov zabezpečujúcich riadne informovanie spotrebiteľa o podmienkach a spôsobe uplatnenia zodpovednosti za vady výrobkov, a preto je potrebné, aby bol umiestnený na viditeľnom mieste, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Neumiestnenie reklamačného poriadku na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi považuje súd za zásah do práva spotrebiteľa nielen na samotné uplatnenie reklamácie, ale aj na riadne informácie o podmienkach a spôsobe jej uplatnenia.
49. Vzhľadom na uvedené dospel Krajský súd v Bratislave k záveru, že žalobu je potrebné podľa § 190 S.s.p. zamietnuť, nakoľko preskúmané rozhodnutia boli vydané v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňovali ich zrušenie.
50. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 S.s.p. a v konaní neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal, rovnako ani žalovanému, ktorý podľa ustálenej judikatúry nemá v takomto prípade právo na náhradu trov konania.
51. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 S.s.p.) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 S.s.p. sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 S.s.p. zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Bratislave, dňa 19.10.2016

Mgr. Viliam Pohančenič
predseda senátu

JUDr. Marián Trenčan
člen senátu

JUDr. Renáta Janáková
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ladislava Drahovsl